ANY N.º 1 DEL 20 AL 28 DE FEBRER DEL 1979. - 50 PTS

ESPORTS BLAUGRANA

LA VEU DEL SOCI

ALBERT PARERA

Si no canvien les coses
"A L'ANY 2.000
SEGUIREM FENT EL RIDICUL"

L'afer Neeskens

UNA PUNYALADA A L'ESQUENA DEL SOCI

La por de 9 punts sòta, feu esmolar les eines

S'HI JUGAVEN LA PELL I LA BOSSA

PSUC

Partit Socialista Unificat de Catalunya

25 de febrer 7 tarda
Palau dels Esports

Miting

amb la presència de
Santiago Carrillo

intervindràn
Gregori López Raimundo
Antoni Gutiérrez Díaz
i Pere Ardiaca
Josep Solé Barberá
Paco Frutos

SOM MOLTS MÉS DELS QUE ELLS VOLEN I DIUEN

ELS MIL ROSTRES DEL BARÇA

Guillermina vol un Barça tal com cal.

Es anònima la grada de l'estadi. No té res a veure amb Chamartín o el Vicente Calderón, per on desfilen ministres, que es fan veure, stripteuses, folklòriques i caps d'Estat. Anònima, la grada blaugrana té la virtut de rebutjar els vedettismes convencionals. El trompetaire Ferran Estrada n'era un dels caps visibles alla baix, a l'encès gol sud. I, a la llotja, la gent el mirava amb simpatia.

És, però, un anonimat solidari, sense un Lara que escupi, entre tots. Hi va en Reventós, i la gent no diu: "mira, és el "sheriff" del PSC". Hi va en Tarradellas i és el mateix.

Anònima i això no obstant repleta de personatges prou importants. Des dels inevitables catalans universals, als polítics, artistes i intel·lectuals.

I, és curiós, la burocràcia del club desconeix la localització física de tota aquesta gent. Només els furtius del reservat de premsa aconsegueixan, de tant en tant, de trobar-ne algun.

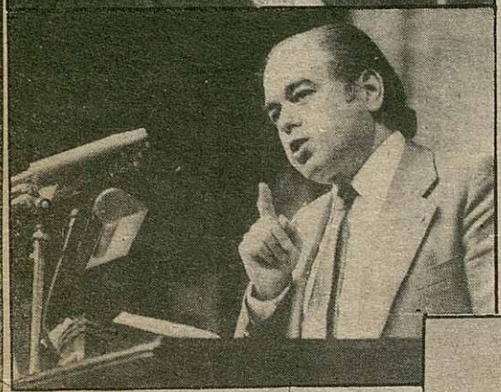
I parlen, oh sí!, parlen Blau-Grana, germans.

ROTULOS TROC

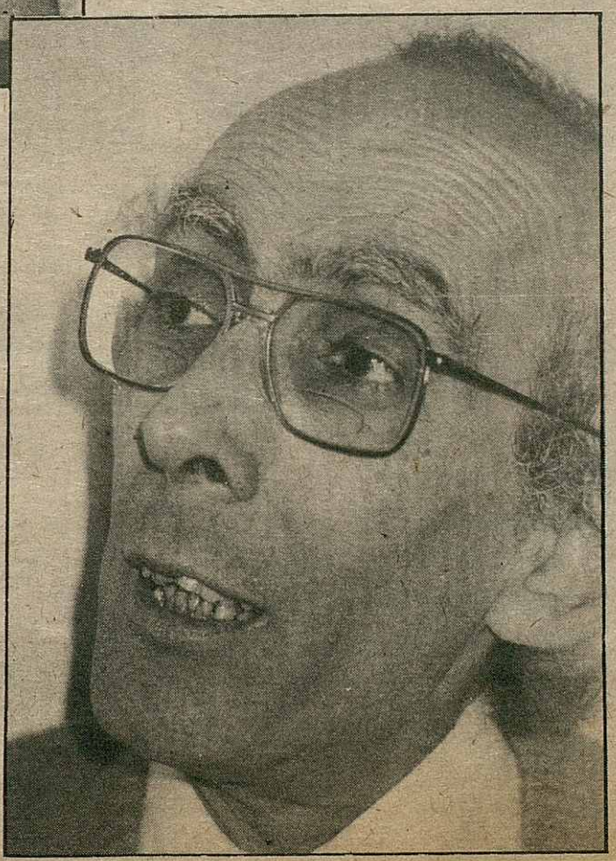

ELS MIL ROSTRES DEL BARÇA

"En els darrers quaranta anys, i per a les masses, el Barça ha estat la vàlvula de fuita del nacionalisme. Avui les condicions són diferents, en canvi, però, tenim un president molt més reaccionari que els anteriors..." Qui parla és un Guinovart, soci del Barça des dels cinc anys. I continua: ***"El soci ha de vetllarper tal que el Barça continuï essent el club català per antonomasia que sempre ha estat. ¡S'ha de cuidar més la mentalització que la butxaca! El futur del club és el plantir."***

I no són només els sons de trompeta d'en Ferran Estrada, en Rudy Ventura també diu: ***"Visc molt preocupat el moment socio-esportiu que fa tems estem passant els barcelonistes. M'agradaria que el Barça tornés a ser l'equip gloriós que tots els catalans esperem..."***

Aixequeu-vos!, doncs. Que res no tindreu si no lluiteu primer. Aixequeu el somriure, malgrat la fosca Lliga present plena de vergonyas. Aixeca'l tu també, Guillermina Motta. També, encara que ara diguis: ***"El que ha estat el Barça, tothom ho sap. El que és ara, també. Pel que fa al futur, ho diré el dia que canvi la directiva. Mentre hi hagi els homes actuals sé molt bé que això es impossible. Des de l'any passat no he cantat un sol cop cap cançó dedicada al Barça, però espero fer-ho aviat."***

"He viscut —qui ara parla és Juan Marsé, l'escriptor— ***molt de prop la tasca integradora que el Barça ha dut a terme d'ençà que començaren a arribar a Catalunya onades d'immigrants que buscaven un futur millor que el que els oferia la seva terra d'origen. Molts d'els són i se senten catalans gracies a que el club més representatiu de la nostra terra fou sempre un club obert i popular. Penso que encara ha de remarcar més aquesta condició de club de masses i ha de permetre l'ús de les seves instal·lacions al poble".*** Al poble!

Poble barcelonista, nosaltres també som dins aquest crit. Hi som tots, molts més dels que ells volen i diuen.

"El Barça ha estat un gran club esportiu i popular en molts moments de la nostra història, diu en Josep Benet, ***i en molts mo ments també més que un club perquè va encarnar simbòlicament moltes de les aspiracions del nostre poble quan eren reprimides. Avui hauria de ser un gran club esportiu, català i democràtic que a més de conrear el futbol espectacle, contribuís a promoure i facilitar al màxim la pràctica esportiva entre les masses populars d'acord amb la política de foment de l'esport popular que haurà de planificar en un futur el govern autònom de Catalunya".***

Prengui nota senyor Núñez. I continuem. Ara és Jordi Pujol qui es confessa: ***"El Bar-***

Prengui nota senyor Núñez. I continvem. Ara és Jordi Pujol qui es confessa: ***"El Barça ha estat el meu equip, el de la meva il·lusió i el que m'ha fet patir i m'ha donat alegries en futbol i en els altres esports. El Barça sempre ha estat una representació viva i popular. Durant uns anys ha estat molt important i ara seria bo que es mantingués al marge del fet polític, si bé hauria de responsabilitzar-se de la seva gran representativitat catalana."***

Responsabilitzarse, diem nosaltres, d'acabar amb la progressiva descatalanització de l'estadi. Ja ni tan sols hi ha senyeres, aviat no n'hi hauran de color blau-grana, deia la setmana passada un diari barceloní. I és clar, la gent ha anat perdent la fe.

"Jo, i tots els catalans, tenim adhuc la necessitat física" que el Barça s'aixequi, crida Miquel Roca Junyent. ***"El Barça és més que un club, i desitjo que guanyi la Lliga encara que sigui gairebé un impossible."*** Aquest Roca és un Ayatola contra la deixadesa. I no s'aturen els polítics. No neguen la veu al cor blau-grana.

"El Barça és el club de la ciutat per excel·lència, diu Joan Reventós, ***i un dels símbols de la catalanitat durant la dictadura. Recordo molt bé aquelles rebudes que se'ls feia a cada campionat conquerit. Era, i és, quelcom més que un club*** —prengui nota, senyor Núñez— ***i actualment s'hauria d'adequar per tal que fos un gran club esportiu, i no solament de futbol professional, obrint les seves instal·lacions al poble de Barcelona.***

Obrim el Barça! Aquest era un crit electoral incomplet. I ara criden els polítics i cridem nosaltres. Obrim el Barça a tothom! Centristes de Catalunya també s'hi fiquen. Anton Cañellas diu: ***"El Barça ha representat, i continua representant, el retrobament de l'afecció catalana al futbol, i té molt més contingut, ja que, es l'afirmació de la volun-***

ROTULOS TROC

tat col·lectiva de Catalunya. A l'entorn de les seves manifestacions esportives ha estat representat no tan sols el poble de Barcelona, ans el de totes les comarques catalanes. El Barça continuarà amb el mateix contingut i com a societat capdavantera de l'esport català, perquè un allau de joves s'integren constantment a la societat i asseguren així un futur esplendorós."

Si no hi ha deixadesa ni menfotisme. Si hi ha lluita. Aixequeu-vos, barcelonistes, contra els falsaris i els professionals del fracàs continu!

Andreu i Abelló és molt conscient que *"el Barça és la institució més important i tradicional de Catalunya en l'àmbit esportiu. Desitjo molts èxits per a BLAU-GRANA Esports, perquè aquest èxit serà també del Barça".*

Jordi Solé-Tura pren la paraula: *"En el passat el Barça ha estat un factor d'unitat catalana i un element que ha contribuït a la fusió dels catalans d'origen i dels catalans immigrats. En el període franquista fins i tot va tenir en algun moment un abast d'afirmació política nacional. Ara, quan les coses tendeixen a normalitzarse, cal que assumeixi el paper d'entitat que fomenta l'esport en un sentit no elitista sinó popular. En un futur immediat el Barça ha de ser un club obert no solament al soci, ans a tota la ciutat, un club que vetlli pels esports de base i amateurs com fins ara no ha fet pel futbol professional."*

I podriem continuar. Són milers els rostres del Barça. I milers les veus dins l'anonimat solidari de l'estadi, lluny dels falsaris que arriben al club per fer-se veure i sortir als diaris.

Preneu-ne, doncs, bona nota: som molts més dels que dieu i els que voldríeu.

LLIBRES PER A LES PRÒXIMES ELECCIONS LEGISLATIVES.

MURALS PER LA LLIBERTAT
Text d'Alexandre Cirici
Fotografies a tot color de Pau Barceló
128 pp. 350 ptes.
L'expressió de la voluntat popular del 1977, simbolitzada a les parets de Barcelona

SEGONES JORNADES DEL CIEMEN
volum I
Balears-Pitiüses per les reivindicacions nacionals
132 pp. 325 ptes.
Anàlisi dels resultats electorals de 1977

REFENT EL PAÍS
Un any de parlamentarisme a Catalunya
Josep Gifreu-Emili
A. Moliné Antoni Ribas
122 pp. 275 ptes.
Entrevistes amb els protagonistes de la història política de Catalunya durant aquest darrer temps.

EL PI DE LES TRES BRANQUES
Que sé dels Països Catalans?
Romà Comamala
240 pp. 400 ptes.
Introducció a la problemàtica històrica i política de la nostra comunitat

EL PAÍS VALENCIÀ (I)
Vicent Ventura-Jarque
196 pp. 600 ptes.
Problemàtica del País Valencià avui

M. SALETA/A. CATALANA

Publicacions de l'Abadia de Montserrat
Distribució: **L'Arc de Berà** - Centre Difusor d'Edicions Catalanes
Llull, 10,14 - Tel. 300 32 51 / 300 33 00 - Barcelona-5

JA HA SORTIT EL 12è VOLUM!

la més actual de totes enciclopèdies

Si us plau,
envieu-me informació de la
GRAN ENCICLOPEDIA
CATALANA

Nom.....

Adreça .....

.....

Població .....

GRAN ENCICLOPEDIA
CATALANA
Rambla de Catalunya, 104
Barcelona (8)

GRAN ENCICLOPEDIA CATALANA

Una de les obres culturals més grans del nostre poble